

לא על הנוחות לבדה

סטודנטים במכון הטכנולוגי בחולון הציגו בתערוכת סוף השנה גאדג'טים משונים, שבמכוון אינם שימושיים במיוחד: עציצים שמתקשרים זה עם זה, כורסה עם גיטרה ושלל וריאציות על נגן המוסיקה

עפרי אילנו

זרים נוספים, מזורים לא פחות: "הפרחים של רוחה" הוא אמצעי תקשורת ייחודי בין חברים הנמציים במקומות מרוחקים בעולם. הוא מורכב משלושה עציצים קטנים המרושטים זה עם זה באופן דיגיטלי. מנגנון סמוי מבטיח שכאשר ישקו את כל שלושת העציצים יחד באותה שעה, ורק אז, כולם יתרוממו באוויר. אין הרבה סיכוי שהעציצים

אדם יושב על כורסה, שמ"חזרבת למוט עם מיתר בודד של גיטרה חשמלית. את הצליל הנמוך שמפיק המיתר רק הוא מרגיש: הצליל לא מתפזר בחדר, אלא מעובר באופן דיגיטלי ומפעיל מנוע קטן המחובר לכורסה. המנוע מרעיד את הכורסה בתדרים שונים, בהתאם לצליל המנוגן,

"הפרחים של רוחה". העציץ מתרומם באוויר אם משקים אותו בזמן הנכון

מיכל רינות, מנחת הסדנה: "היום טכנולוגיה היא עוד חומר לפסל אותו. כבר לא חושבים רק על יעילות ועל נוחות, אלא גם על משחקיות והומור"

צפוי כזה. זאת נרדנה פשוטה, מחוברת לעץ. כשישבים עליה, נשמע קול צחקוק. חיישן שמחובר לחבל של הנרדנה חש את עוצמת התנועה, וכך שולט בעוצמת הצ"חוק שיישמע: ככל שמתנרנדים גבוה יותר, הנרדנה צוחקת חזק יותר. "חיישנים, מעברים ומנועים קטנים הם היום די זולים, והרבה יותר קל מבעבר לממש רעיונות שראו פעם דמיוניים", היא אומרת. "אפשר לקשר כל דבר לכל דבר - לקחת אור ולהפוך אותו למוסיקה, ולהיפך. יש כאן אפשרות למצוא אפיקי ביטוי חדשים".

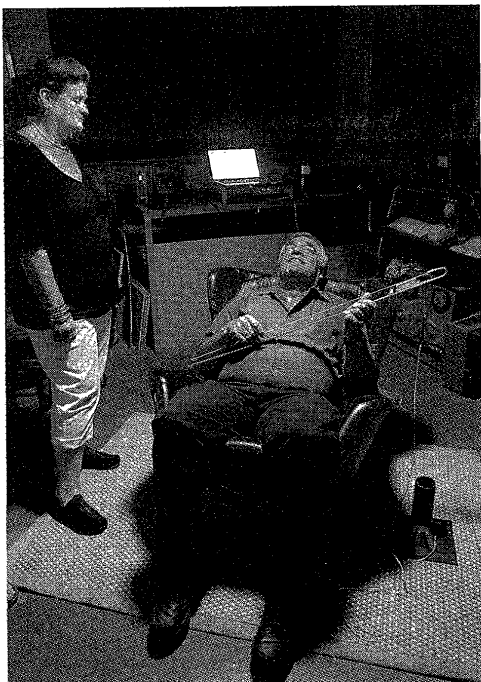
המברבים על "אינטרנט של רב" - מצב שבו בכל אביזר בסביבה האנושית יהיה חיישן או משרד שיוכל לתקשר בדרכים שונות עם אביזרים אחרים. התפיצים הביתיים יקבלו חיים משל עצמם, כאילו נכנסה בהם רוח רפאים. לדברי רינות, "המחשב המסורתי מתקשר בצורה מאוד מוגבלת עם העולם הפיסי. אבל מאז שהמערכות הממוחשבות מוזערות, העולם הדיגיטלי נפתח והוא יכול להגיע למקומות פחות צפויים". רינות עצמה, ואינה מוצגת בתערוכה, היא רוגמה למקום לא

רינות, שיחד עם שחר גייגר הנח"ת את הסרנה בנושא עיצוב אינ"טראקציה, שבה נוצרו הפרויקטים בתערוכה. "עד לפני כמה שנים טכנולוגיה נתפשה כמשהו שגוררם לנו להיות יותר יעילים, אבל היום זה כבר לא ככה. כשעובדים עם טכנולוגיה כבר לא חושבים רק על יעילות ועל נוחות, אלא גם על תכונות אחרות, כמו משחקיות והומור".

אחד החלקים בתערוכה מתמקד בנגן המוסיקה. הסטודנטים יצרו שלל וריאציות על הנגן הדיגיטלי, שנהפך לפריט מרכזי בחיינו. בין השאר, הם יצרו נגן לידדים רטובות שמחליף שירים בלי מגע יד, שלט בצורת מגרל קוביות, חולצה מנגנת, ונגן לא צנים שמחליף ז'אנרים מוסיקליים לפי קצב הריצה.

יצירת הפצים מהסוג שהוצג בתערוכה מצריכה דמיון מפור"ת, אבל גם ידע טכנולוגי כדי להוציא את הרעיון לפועל. בהתאם לכך, בסדנה בחולון השתתפו סטודנטים מתחומים שונים: עיצוב תעשייתי, הנדסת חשמל, וטכנולוגיות למערכות למידה. לדברי רינות, "אנחנו לא מנסים לייצר מוצרים מסחריים. הנושא הוא ללמוד מה את אינטראקציה בין אדם לטכנולוגיה, ואיך להפוך חפצים מוכרים מסטאטיים לדינמיים. טכנולוגיה דיגיטלית נעשתה יותר יום-יומית, והיא נמצאת בכל מקום ובתוך המרקם של החיים, אבל רוב הזמן אנחנו אפילו לא שמים לב לצורה שבה הרברים מעוצבים".

אחת ההתפתחויות המשמעותיות בעולם המחשוב בשנים האחרונות, שממשיכה לצבור תאוצה, היא חרירתו של המחשב לפינות השונות של מרחב החיים והעבודה. הסביבה האנושית כולה נהפכת למערכת ממוחשבת העוברת בתיאום - או בחוסר תיאום. יש

כורסה "Good Vibes". הצליל שמפיק היושב יוצר ויברציה